

efter Formue og Lejlighed og $\frac{1}{20}$ paa Hartkornet. Det har Amsraadet været meget villigt til at godkende, og det er jo ganske naturligt, fordi Hartkornsskatten desuagtet er 24 Kr. pr. Td. Jeg ser altsaa ikke, at der sker nogen Skade ved, at man vedtager Reglen i § 25. At der for en Beslutning i et Sogneraad skal være et Flertal af Sogneraadets Medlemmer, er jo ganske naturligt, fordi Sogneraadenes Medlemmer ere saa samvittighedsfulde, at de altid møde fuldtallig. Jeg kan i min 12aarige Virksomhed kun minde en eller to Gange, at Sogneraadet ikke har været fuldtalligt, og for at det saa overhovedet kan vedtage noget, maa en over Halvdelen af Sogneraadets Medlemstal stemme for det paagældende Forslag. Bestemmelsen i § 32, synes jeg, er noget mærkelig, men jeg skal ikke modsætte mig den. Det kan gerne være, at den ikke gør stor Nytte, men jeg tror heller ikke, den kan gøre videre Skade. Den foreskriver jo nemlig, at der for Fremtiden, naar først Statstilskuddet er traadt i Kraft, ikke maa udskrives et større samlet Beløb i Penge eller Korn end det, som var udskrevet det sidste Aar, før Statstilskuddet blev effektivt, med mindre et Flertal af $\frac{3}{4}$ af Sogneraadets Medlemmer stemme for det o. s. v. Men jeg ved ikke ret, — der er jeg omtrent lige saa vildfarende som det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (J. Jensen) —, om denne Bestemmelse, hvis den bliver vedtagen, ophæver en tilsvarende Bestemmelse i § 26 i Landkommunalloven, hvor der under f. er givet den Regel, at Udskrivningen i Penge eller Korn maa intet Aar overstige Gennemsnittet af de 3 sidste Aars Udskrivning med Tillæg af en Halvdel. Der staar her ikke noget om, at den skal stryges. Den behøver ikke at stryges, jeg kan ikke se rettere, end at den meget vel kan blive staaende, og Amsraadene kunne meget vel beholde den Ret, de hidtil have haft, selv om man vedtager denne Bestemmelse her, at der skal tre Fjerdedeles Majoritet i Sogneraadet for for dettes Vedkommende at tage Beslutning, men efter den Forklaring, som den højtærede Minister gav i Gaar, maa jeg antage, at Ministeren forstaar Bestemmelsen saaledes, at den ophæver Punkt f. i § 26 i Landkommunalloven, og det vil jeg slet ikke anse for heldigt. Jeg mener, at det var fuldkomment lige saa betryggende at beholde den Regel, som vi have i den nugældende § 26 Punkt f. Men jeg vilde ganske vist foretrække at beholde begge Dele, og jeg ser

ikke, at det ene udelukker det andet. Selv om man paalægger Sogneraadene, at de kun med tre Fjerdedeles Majoritet maa forøge deres samlede Udskrivning, — hvad der forøvrigt sker, jeg havde nær sagt, hvert Aar, det er sjældent man gaar tilbage, i Reglen maa man gaa opad med Udskrivningsbeløbet —, vil det ikke volde nogen som helst Vanskelighed. Jeg tror ikke, at der er noget som helst Sogneraad i Landet, hvor der fra et Mindretals Side vil blive lagt Hindringer i Vejen for at gaa til at udskrive netop det Beløb, som behøves. Men man kunde naturligvis tænke sig, — og det er vel ogsaa det, der er tænkt paa —, at der senere hen i Livet kunde blive en Tendens til at gaa lidt for rask eller maaske en Tilbøjelighed til at løbe løbsk, og det kan da være en ganske fornuftig Bestemmelse, at i alt Fald de $\frac{3}{4}$ af Sogneraadets Medlemmer skulle være med, for at det kan effektueres. Men jeg tror ikke, at det er klogt at tage denne Ventil, denne Sikringsforanstaltning bort, som det altid er, at Sogneraadene i Forvejen vide, at naar de gaa ud over en vis Grænse, en Grænse, som jo alle Sogneraadene nu kende, skulle de til Amsraadet og have dettes Samtykke. Jeg skulde nu ikke have noget imod, om den højtærede Minister i dette Tilfælde vilde sige det samme til Amsraadet: I maa kun approbere saadanne Anmodninger fra Sogneraadene, naar $\frac{3}{4}$ af Amsraadets Medlemmer ere enige derom. Det vilde jeg ikke anse for at have nogen som helst skadelig Virkning.

Hvad endelig § 33 angaar, Bestemmelsen om, at der ikke maa optages noget Laan, for saa vidt angaar Kommuner uden for Kjøbenhavn, uden med et Flertal af $\frac{3}{4}$ af Kommunalbestyrelsens Medlemmer, ja, da er det jo, hvad der sker den Dag i Dag. Jeg tvivler om, at der kan paavises noget Eksempel paa, at Optagelse af Laan er trumfet igennem et Sogneraad eller Byraad med et mindre Stemmeantal end omkring $\frac{3}{4}$. I de allerfleste Tilfælde er Forholdet vistnok dette, at der har været Enstemmighed om en saadan ekstraordinær Foranstaltning som det, at gaa til at optage Laan. Jeg tænker selvfølgelig her ikke paa Laan paa nogle hundrede Kroner eller Laan fra det ene Kvartal til det andet eller fra det ene Aar til det andet. Men naar der er Spørgsmaal om Iværksættelsen af store og vigtige Foranstaltninger, som ikke kunne ske uden ved Laan, er det min Overbevisning, at i de allerfleste Tilfælde er der et saadant Flertal